

מסכת ברכות

פרק ז משנה ג

פיצד מזמנין, בשלשה אומר נברך. בשלשה והוא, אומר ברכו. בעשרה, אומר נברך לאלהינו. בעשרה והוא, אומר ברכו. אחד עשרה ואחד עשרה רבוא. במאה אומר, נברך ליי אלהינו. במאה והוא, אומר ברכו. בארץ, אומר נברך ליי אלהינו אלהי ישראל. בארץ והוא, אומר ברכו. ברבוא, אומר, נברך ליי אלהינו אלהי ישראל אלהי העבדות יושב הכרובים על המזון שאכלנו. ברבוא והוא, אומר ברכו. כענין שהוא מברך, כך ענין אחריו, ברוך יי אלהינו אלהי ישראל אלהי העבדות יושב הכרובים על המזון שאכלנו. רבי יוסי הגלילי אומר, לפי רב הקהל הן מברכין, שנאמר במקלות ברכו אלהים, יי ממקור ישראל (תהלים סח). אמר רבי עקיבא, מה מצינו בבית הכנסת, אחד מרבין ואחד מעטין אומר, ברכו את יי. רבי ישמעאל אומר, ברכו את יי המברך:

